

Olot viu el dia més genuí de les Festes del Tura

El ball dels nans, dels gegants i dels cavallets van ser l'epicentre de la diada central de les festes

L'ofici solemne, la processó i els besamans a la verge van completar el matí més tradicional



Els balladors dels nans, cavallets, gegants i Cap de Lligamosques van fer una foto de grup durant un petit descans a Can Xena del Firal d'Olot durant la cercavila d'ahir al matí. Foto: J.C.

Destil·lar és el procés que s'utilitza per obtenir l'essència d'un producte. Si es volgués destil·lar l'essència de les Festes del Tura d'Olot, caldria aplicar aquest procés químic al matí i les primeres hores de la tarda d'ahir, dia de les marededéus trobades com la del Tura, patrona d'Olot i titular de la Festa Major de la ciutat. Des del segle XVI, la tradició mana que cada 8 de setembre hi hagi ofici solemne al santuari que fa de casa de la verge del Tura i la posterior processó amb sortida i arribada al temple passant per la plaça Major. I, des del segle XIX, mana treure els gegants –Olot té gegant des del segle XVI, però sortia per Corpus i ballava al so d'un flabiol i tamborí– a la plaça Major, i més endavant els nans i els cavallets i fer-los ballar.

Segurament només els olotins entenen l'espiritualitat i la comunió

que hi ha al punt del migdia del 8 de setembre de cada any –si el temps no ho espatlla– a la plaça Major, més coneguda per la plaça dels Gegants.

I la tradició va tornar a obrar el miracle una altra vegada. Aahir era feiner a la resta del país i, per això, la plaça es va omplir de gom a gom majoritàriament d'olotins, que van tornar a vibrar amb la faràndula. Van acompanyar amb el ritme marcat per les mans alguns compassos dels nans, van patir en els encreuaments vertiginosos dels cavallets i els més petits van creure el Cap de Lligamosques quan aquest capgròs els manava mantenir el perímetre de la plaça.

Les ovacions més impressionants, però, van tornar a ser per als gegants, quan s'acostaven a tocar i, després de cada ball, quan cada ballador volia demostrar la seva destresa en el domini de la figura i no parava de giravoltar fins a arrancar una nova ovació. Al final, tothom va envair la plaça per fotografiar-se amb algun nan o amb algun cavallet i, en alguns casos, per donar el xumet als gegants.

La festassa de la faràndula va continuar amb una cercavila fins al Firal d'Olot, amb parada a Can Solà-Morales, un dels símbols de l'arquitectura modernista de la ciutat, abans de la tancada a l'edifici de l'Hospici. Com sempre, els balladors no van decebre el públic que, savi ja de cada any, els esperava al sector de l'església parroquial de Sant Esteve per veure els gegants a dalt de tot de l'escalinata i per veure baixar el gegant per les escales. Tothom va xalar. Un dels moments més emotius es va produir quan tots els membres de la faràndula van reclamar silenci i la flabiolaire dels gegants, Agnès Algueró, va interpretar uns compassos de la sardana Adéu Vila d'Olot, que, de fet, és la que va encetar la llauna a dos quarts de nou del vespre i al Firal de les últimes hores del dia i de les Festes del Tura.

La matinal de la diada es va obrir amb misses al santuari dedicades a diverses entitats i parròquies de la ciutat. A les 10, hi va haver l'ofici solemne i després membres dels Catòlics van dur la imatge de la verge en processó.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 09-09-2015 Pàgina 16

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/893237-olot-viu-el-dia-mes-genui-de-les-festes-del-tura.html>